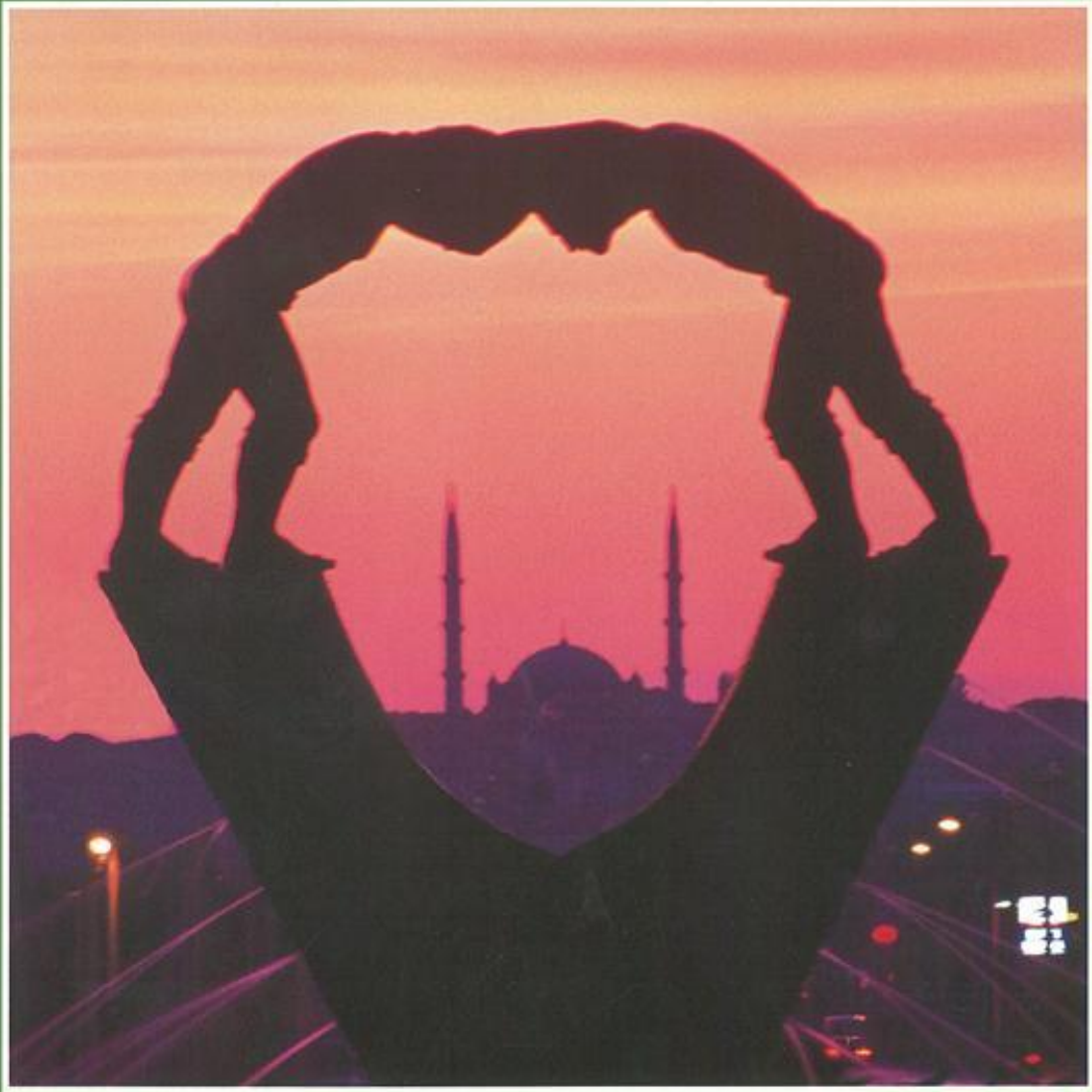

EDİRNE

KIRKPINAR

ER MEYDANI

T.C.
EDİRNE
BELEDİYE BAŞKANLIĞI

Dillerde ve gönüllerde bir destan halini alan ünlü Kırkpınar efsanesine göre, Süleyman Paşa komutasında 40 akıncıdan oluşan Türk birliği, 1354 yılında sallarla Rumeli'ye geçer. Balkanlara doğru dört nala at koşturacak yiğitlerin konaklama sırasında en büyük eğlenceleri ise güreş tutmaktır. Bir gün 20 çift oluşturarak güreşe başlayan grup içinde daha önceki güreşlerinde de yenilemeyen iki yiğit, kınan kırana güreşlerini sürdürürler. Geç saatlere kadar süren güreş sonunda birbirini yenemeyen iki pehlivan son nefesini verir. Arkadaşları, iki genci orada toprağa vererek yollarına devam ederler. Daha sonra aynı yerde arkadaşlarının mezarını ziyaret eden akıncılar, zümrüt yeşili çayırda mezarların bulunduğu ulu ağacın dibinden billur gibi bir pınar fışkırdığını görürler. Er meydanında can veren iki akıncının anısına "Kırklarn Pınarı" adını verdikleri bu çayırda her yıl tekrarlanan güreşler gelenekselleşerek bugünkü tarihi Kırkpınar'ın doğmasına yol açmıştır.

According to the famous Kırkpınar legend which has almost become an epic, the Turkish troop composed of 40 soldiers under the command of Süleyman Pasha came to Rumeli by rafts in 1354. It was an amusement for these young brave men, who would ride horseback to the Balkans, to wrestle while staying for the night. One day, two soldiers among 20 couples wrestled but could not beat each other and continued wrestling for hours. But the two wrestlers died there at the end. Others buried the two soldiers therein and continued on their way. When they came to visit their friends' grave at some time later, the soldiers saw a fountain with abundant water under the great tree where the tombs were. This meadow was named after the two soldiers "Kırklarn Pınarı" (Forty Fountains) and has been the ring where wrestling contests have been held since then.

"Türklerin Rumeli'ye Geçişi", Hasan Zıvar, 1898, tuval üzerine yağlıboya, 80x150, Askeri Müze İstanbul

Sunuş

Cengiz VARNATOPI
Edirne Belediye Başkanı
Mayor of Edirne

Sekiz asra uzanan muhteşem tarihi ile düzenli uygulanan en eski spor organizasyonu olan Kırkpınar üzerine ne söylenirse söylenir, ne yazılırsa yazılır, yine de bir şeyler eksik kalır. Bu eksiklik Kırkpınar'ın büyüklüğünden kaynaklanır. Kırkpınar sadece bir güreş organizasyonu olmasının ötesinde birçok misyona sahiptir. Bu misyonu ve özellikleri bu yayında dile getirebilmenin yeterli olmayacağını biliyoruz. Sadece bir spor olayı değil, aynı zamanda Türk insanının hayat değerlerinin bulunduğu, cengaverlik, kahramanlık, sevgi, saygı, hoşgörü, yardımlaşma, dayanışma duygularının harmanlandığı yerdir Kırkpınar.

Asya'dan Anadolu'ya, Anadolu'dan Rumeli'ye taşıdığımız Ata sporumuz güreş, Kırkpınar ile anlamını bulmuş, üne kavuşmuş ve asırlardan günümüze ulaşan köklü değerleriyle yaşayan bir tarih olmuştur. Ülkenin her yanında güreş ve yağlı güreş yapılmakla birlikte yalnız Kırkpınar'da "baş"ı kazanan pehlivan bütün "Türkiye'nin Başpehlivanı" olarak kabul edilir. Bunda, Edirne'nin, imparatorluğun başkenti, Kırkpınar'ın da başkent yanında olmasının önemi büyüktür. Edirne ve Kırkpınar birbirinin ayrılmaz parçası olarak varolmuş ve birbiri-rinden kopmaz ilişkilerle bütünleşerek bugüne gelmiş.

Kırkpınar'ı yedi asırdan beri yaşatan en temel ruh, onun aziz milletimizin geleneklerinin, ahlaki ve kültürel değerlerinin pehlivan suretinde billurlaşmasından gelir. Kırkpınar

kırana güreşmenin yanında, sınıksız dostluğun, kardeşliğin, hizmete ram olmanın tezahürüdür Kırkpınar. Gençlerimizi, sporun barışçılığı ve rekabetçiliğini buluşturan yiğitlerin harman yeridir.

Kırkpınar geleneğinin yaşatılmasında, bugünlere gelmesinde hayatını bu spora adanmış, güreş sporuna gönül vermiş pehlivanlarımızın, ağalarımızın fedakar çalışmalarının payı büyüktür. Tarih boyunca Ata sporumuzu yaşatmış, geleneksel özelliklerini korumuş, kültürümüzün ayrılmaz parçası olan, misafirperverliğimizin, ikramseverliğimizin sembolü olmuşlardır.

Günümüzde Kırkpınar organizasyonunun sorumluluğu Edirne Belediye Başkanlığı'na aittir. Bu ağır ve ulvi görevi yerine getirirken tek düşüncemiz, Kırkpınar'ı layık olduğu değer ve güzellikler içerisinde yaşamak, yaşatmak ve bizden sonraki nesillere de geleneksel değerleriyle aktarmaktır. Bu amacımızı gerçekleştirdiğimize inandığımız yeni uygulamalarımıza bu yayın içerisinde yer verdik. Sarayıçi Er Meydanı'nı şanına yaraşır şekilde, daha fonksiyonel ve etkili kullanım amacıyla yeniden düzenledik. Güreşseverlerin ve pehlivanlarımızın daha rahat ve modern şartlarda bulunmaları için tadilat çalışmalarını gerçekleştirdik.

Tarihi eserleri, doğal güzellikleri, kültürel değerleriyle zenginlikler içindeki Edirne'mizin layık olduğu güzelliklere kavuşması için çalışmayı, Kırkpınar'ımızı yarınlara taşımayı görev addediyoruz.

Introduction

No matter what is said or written about Kırkpınar wrestling, the oldest sports organisation regularly held for about eight centuries, there is always something missing. This missing part is because of the importance of Kırkpınar. Kırkpınar has a mission far beyond being merely a wrestling organisation. We are aware that it will not be sufficient to express this mission and the properties of Kırkpınar in this publication either. Kırkpınar is not only the place where a sports event is organised but also the place where the values of Turkish people meet, where bravery, heroism, compassion, respect, tolerance, co-operation and solidarity are combined.

Wrestling, the sport that our ancestors brought from Asia to Anatolia and then to Rumeli, has found its real meaning in Kırkpınar, became widely known and has become a living history with its deep-seated values that have survived for centuries. While there is wrestling and oiled wrestling in other parts of the country too, only the winner of the Kırkpınar championship is acknowledged as the chief wrestler of Turkey. The facts that Edirne was the capital of the empire and that Kırkpınar was near the capital plays a significant role in this outcome. Edirne and Kırkpınar have been inseparable

parts of one another and have become a united whole with unbreakable bonds.

The fundamental spirit that has kept Kırkpınar alive for seven centuries is its capacity to combine the traditions as well as moral and cultural values of our people in the bodily form of wrestlers. Besides hard-fought contests, Kırkpınar is where close friendship, brotherhood and willingness to serve are displayed. It is the place of young brave men where the peacefulness and competitiveness of sports are joined.

Self-sacrificing efforts of our wrestlers and Kırkpınar masters who have devoted their lives and have set their hearts on this sport have a significant role in keeping this tradition alive. They have preserved the sport of our ancestors, maintained its traditional characteristics and have been a symbol of hospitality, which is a fundamental aspect of our culture.

Today, the responsibility of the Kırkpınar organisations is undertaken by Edirne Municipality Presidency. While fulfilling this esteemed and important duty, our only concern is to show due worth to Kırkpınar, and to pass this sport with its traditional values to next generations. New practices, which we believe to be a realisation of our mentioned aim, are included in this publication. We have rearranged Sarayıçi Er Meydanı so as to enable more functional and effective use. Some modifications were made in order to offer more comfortable and modern conditions to wrestlers and people interested in wrestling.

We keep up our works to have our city, which is quite rich in historical works of art, natural beauties and cultural assets, attain the beauties it deserves.

Kırkpınar'ın Tarihi

Osmanlı Devleti'nin her yanındaki panayırarda güreş yapılır ancak yapılan güreşlerden yalnızca Kırkpınar'da "Baş"ı kazanan pehlivan, gelecek yılın güreşlerine kadar ülkenin "Başpehlivani" olarak bilinir. Bu gelenek, Osmanlı Türkleri'nin 1361 yılında Edirne'yi ele geçirip, başkent yaptıkları tarihten beri uygulana gelmektedir. Başkent'in yakınında yapılan güreşlerde, "baş"ı kazanan pehlivanın, 'Türkiye'nin Başpehlivani' ünvanını taşıması bu nedenle çok doğaldır.

Kırkpınar Güreşleri'nin başlıca özelliği Türk milletinin, bu tarihi ve geleneksel mirasa sahip çıkarak her yıl Er Meydanı'nı doldurmasıdır. Kırkpınar'da sekiz yıl başpehlivanlığı kazanan Tekirdağlı Hüseyin Alkaya'nın 1938 yılında söylediği "Kırkpınar bizim Kâbe'mizdir" sözü Kırkpınar'ın kutsal özelliğini tanımlayan en güzel ve en anlamlı sözdür.

Osmanlı Devleti döneminde Kırkpınar Panayırı ve Güreşleri, bugün Yunanistan sınırlarında kalan bir bölgede yapılıyordu. Burası, Edirne'yi Ortaköy'e bağlayan 35 kilometrelik yolun üzerinde kalan Simavina (Ammovounon) ve Sarı Hızır (Kiprionos) köyleri arasında bulunan şose yolun hemen doğusundaki çimenlik yerdir. Simovina Edirne'ye 10 km, Sarı Hızır ise 12 km uzaklıktaydı. (Edirne Salnamesi, 1317 s.379)

Halk arasında Kırkpınar Güreşleri'nin başlangıç tarihinin, Süleyman Paşa ile Rumeli'ye geçen kırk yiğidin güreşiyle başladığı söylene de bu efsane tam olarak Kırkpınar tarihini yansıtmaz. Panayırarda gösteriler ve spor yarışmalarının yapılması eski bir gelenektir. Türk güreşinin panayırarda yapılmaya başlanması, 10. yy.'dan itibaren Tuna boylarında görülen Peçenek Türkleri'nin Rumeli'ye

yerleşmesinden sonradır. Bu uygulama, Selçuklular'ın ve Osmanlılar'ın Anadolu'ya gelişiyle, Oğuz töresinin etkisi altında kalan Yunan-Rum panayırlarından bambaşka bir görünüm almış ve geçmişten günümüze uzanan Kırkpınar'ın yağlı güreşleri ortaya çıkmıştır. Moğol baskısı karşısında Anadolu Selçuklular'ının dağılması üzerine Sarı Saltuk, 1264 yılında Rumeli'ye geçmiş ve Edirne'yi Bulgarlar'ın elinden almıştır. Sarı Saltuk, bir 'Alp-eren' olduğu halde, Rumeli Türkleri arasında güreşçi olarak da tanınırdı. Osmanlılar'dan 100 yıl önce Edirne'yi alan ve burada 1304 yılına kadar kalan Sarı Saltuk'un Edirne'ye 17 km uzaklıktaki Kırkpınar Panayırı'nda Türk güreşini ilk defa yaptıran kişi olduğu anlaşılmaktadır. Osmanlı Türkleri'nin, Kırkpınar ile karşılaşip ona sahip çıkmaları, Sultan Murad Hüdavendigâr zamanında olmuştur.

Kırkpınar Panayırı, Rumeli'de yapılan diğer panayırarla da benzer özellikler taşır. Diğer panayırarda da çoğunlukla hayvan ve eşya alışverişi yapılır. Bu arada, gösteri sanatkarları da halkı eğlendirmek için sanatlarını yapar ve para kazanırlar. Kırkpınar'da yapılan güreş, at yarışları gibi spor yarışmalarının "Ağa" tarafından düzenlenmesi nedeniyle diğerlerinden ayrılır. Kırkpınar 4 gün sürer. 2-3 Mayıs günü başlayan panayırda 2-3 ve 4. günlerde güreşler yapılır. Hızır-İlyas günü olan 5 veya 6 Mayıs akşamı sonuçlanırdı.

Asırlar boyu devam eden Kırkpınar Güreşleri, Osmanlı Rus savaşı nedeniyle 1877-1881 yılları arasında, 1913 yılında da Balkan

Savaşı'ndaki Bulgar işgali nedeniyle yapılamadı. Balkan Savaşı sonrasında Kırkpınar Güreşleri'nin yapıldığı yer sınırlarımız dışında kaldı. Bu nedenle 1914 yılında güreşler, Edirne Mustafa Paşa yolu üzerinde bulunan Virantekke köyü ile Meriç arasındaki çayırda yapıldı. Birinci Dünya Savaşı sırasında yapılamayan güreşler, Milli Mücadele yıllarında Trakya Yunan işgalinde kaldığından, 1919-1922 yılları arasında ve 23 Nisan kutlamaları nedeniyle de 1923 yılında yapılamadı.

Cumhuriyet döneminin ilk Güreşleri, 30 Mayıs 1924 tarihinde Himaye-i Eftal (Çocuk Esirgeme Kurumu) yararına Türk Ocağı tarafından düzenlendi. Kırkpınar Güreşleri'nin Edirne'nin gezinti yeri Sarayıç'inde tekrar yapılmasının öncülüğünü, o dönemde Edirne'de Milli Eğitim Müdürü olarak görev yapan, eğitimci ve edebiyatçı İsmail Habib Sevük yapmıştır.

Güreş, Kırkpınar'ın tarihi değerini oluşturan ve yaşatan en önemli öğedir. Kırkpınar'ın sonsuza kadar yaşayabilmesi için atalarımız, hiçbir millette var olmayan "Ağalık" geleneği ile yasa gibi geçerli olan "Adet-i kadime"leri saptayarak güreşi ve güreşçiyi korumuştur. 13. yüzyılın başından beri yapılan Kırkpınar Güreşleri'nde, tarihe geçen hiçbir olumsuz olayın yaşanmaması, atalarımızın koymuş olduğu kuralların doğruluğunun ve geçerliliğinin kanıtıdır.

Davulcular
(Fotoğraf: Enver Şengül)

Yağlanma
(Fotoğraf: Behiç Günalan)

Er Meydanı
(Fotoğraf: Enver Şengül)

Kırkpınar Güreşleri Açılış Töreni
Mehteran Konseri
(Fotoğraf: Behiç Günalan)

The History of Kırkpınar

Wrestling used to be practised in many fairgrounds of the Ottoman realm. But only the wrestler who won the 'Baş', or the grand prize, in Kırkpınar was entitled to use the title 'Başpehlivan' or the 'Head Wrestler' until next year's tournament. This tradition has been preserved since 1381 when Turks captured Edirne and made it their capital. It is natural of course, for the wrestler who wins the grand prize in wrestling games held near the capital to bear the epithet: "The Head Wrestler of Turkey".

The greatest feature of Kırkpınar Wrestling Games is that the Turkish nation rushes to the games by acknowledging their historical and traditional past. As Hüseyin Alkaya of Tekirdağ, who has won the title of Head Wrestler in Kırkpınar for eight years in a row, said in 1938, "Kırkpınar is our Kaaba", which is the most succinct expression complementing the holiness of Kırkpınar.

The Large meadow of Kırkpınar where

the wrestling tournament took place during the Ottoman era is on Greek territory today. It's the grassy meadow to the east of the macadam road between the Greek villages of Ammouvounon and Kiprionos. Ammouvounon was 10 km and Kiprionos was 12 km from Edirne (Edirne Annals, 1317, p.379).

The legendary stories depicting the beginning of the Kırkpınar tradition with the forty wrestlers who crossed to Turkish Thrace with Suleiman Pasha do not reflect the real history of Kırkpınar. Displays of skills and sports contests during fairs is an old tradition. Turkish wrestling games began to be held in fair grounds starting in the 10th century A.D., after the Pechenek Turks settled in Turkish Thrace. With the arrival in Anatolia of the Seljuks and the Ottomans, wrestling games took on a totally different appearance than the Greek-Byzantine fairgrounds whereby the Kırkpınar Oiled Wrestling games that have extended to the present were established.

Following the dissolution of the Anatolian Seljuk Empire as a result of the attacks of the Mongolian hordes, Sarı Saltuk crossed to Turkish Thrace in 1264 and captured Edirne from the Bulgarians. While Sarı Saltuk himself was a noble fighter, he is also known among the Turkish Thrace Turks as a wrestler. Sarı Saltuk, who captured Edirne 100 years before the Ottomans stayed in Edirne until 1304 and is the first person to hold the Kırkpınar wrestling events at the Kırkpınar Fairground 17 km from Edirne.

Kırkpınar Fair has similar features to those held in other fairs in Turkish Thrace. At these fairs there is usually an exchange of animals and goods. Meanwhile, performing artists display their skills to entertain the people coming to the fair and make money. The fact that sports events such as wrestling and horse racing are organised by the 'Ağa' or the leading public figure in the area and that he gives out more precious prizes than those given at other fairs sets Kırkpınar aside from other fairs. The fair lasts four days. The fair used to start on 2-3 May and wrestling games were held on the second, third and the fourth days. The wrestling games ended on 5 or 6 May which is also the "Hidrellez" Day.

The Kırkpınar Wrestling Tournaments could not be held between 1877-1881 due to the

ongoing Russian-Ottoman war. Also, during the Balkan War, it could not be held in 1913 as a result of Bulgarian occupation. Since the area where the games were held remained outside the national borders of Turkey following the Balkan War, the 1914 games were held in the meadows between Virantekke village and Meriç (Maritza) River on the Edirne-Mustafa Paşa Road. As Turkish Thrace was under Greek occupation during World War I and following the war, the wrestling tournaments could not be held in 1919, 1920, 1921 and 1922 and they could also not be held in 1923 due to the 23rd of April Children's Holiday and Sovereignty Day celebrations.

The first Kırkpınar Wrestling games of the Republican Era were held on 30 May 1924 by the organisation called the Türk Ocağı for the benefit of the Children's Protection Home called 'Himaye-i Etfal'. Educator and man of literature, Edirne Education Director İsmail Habib Sevük was the man who took the initiative to hold the wrestling games in Edirne's recreation ground Sarayıçı once again.

Minik Pehlivanlar
(Fotoğraf: Behiç Günalan)

Güreş
(Fotoğraf: Enver Şengül)

Güreş I
(Fotoğraf: Enver Şengül)

Güreş II
(Fotoğraf: Enver Şengül)

Kırkpınar; 7 Asırlık Gelenek

Kırkpınar denilince yalnızca Ata yadigarı güreşleri algılamak yanlış bir yaklaşım olur. Tarihi Kırkpınar Güreşleri, bir spor faaliyeti olmasının yanı sıra yüzyıllardır süregelen bir kültürel mirasın devamıdır. Kırkpınar Güreşleri'nin başlangıcından son gününe kadar süren şenlikler bu mirasın tüm güzelliğiyle hala devam ettiğinin en güzel işaretidir.

Kırkpınar Güreşleri, her yıl Hidrellez'den üç gün önce başlayıp Hidrellez gününün akşamı sona ererdi. O seneki güreşlerin tertibini üstlenen Kırkpınar Ağası, şenlikten iki hafta önce çevredeki köy ve kasabalara davetiye niteliğinde kırmızı dipli mum gönderirdi. Şenliğe katılacak olanlar en güzel giysilerini hazırlar ve köy berberinde özel traşlarını olurdur.

Kırkpınar'a gidenlerin Kırkpınar Ağası'na götürceği armağanlar da büyük bir önemle belirlenirdi. Verilecek armağanların Ağa'nın şanına ve Kırkpınar'a yakışır olması gerekirdi.

Şenliklerin başlayacağı gün yaklaştığında, Ağa'nın adamları çayır alanında çadırlar kurardı. Çayırın bir köşesine erzak yığılır ve yemek kazanları hazırlanırdı. O yılın Kırkpınar Ağası da sık sık alana gelip hazırlıkları kontrol ederdi. Çünkü güreşlerin iyi geçmesi Ağa'nın itibarı için de çok büyük önem taşırdı. Çayır alanında çeşitli eşyalar satan esnafın da olmasıyla Er Meydanı, tam bir panayır yerine dönüşürdü.

Konuklar, güreşlerin başlamasından bir önceki akşam Kırkpınar Çayırı'na gelirdi. Araba ve atlarla gelen konuklar, Kırkpınar efsanesine göre güreşirken ölen iki gencin mezarlarının bulunduğu 'Selim Mezarı' adıyla anılan yerde davul ve zurna seslerinin yankılanmasıyla karşılanırdı. Davulcu ve zurnaclar gelen misafirleri karşıladıktan sonra Ağa'nın adamı, sırtına al çuha örtülü güzel bir tayla konukları selamlardı. Al çuha örtülü tay, gelen konuklara gösterilen saygının bir ifadesiydi.

Gelen konuklarla birlikte oluşturulan alay, Er Meydanı'na gelir ve önce Ağa'nın çadırına uğranır getirilen hediyeler sunulurdu. Kırkpınar Ağası da, konuklar tarafından getirilen hediyeleri ödül olarak pehlivanlara dağıtırdı.

Bu merasimden sonra Kırkpınar Güreşleri'nde gelinin ilk güne. Davullar ve zurnalar eşliğinde başlayan ilk gün "Yörük Koşusu" adı verilen at yarışı yapılırdı. O dönemde yapılan at yarışı da en az güreşler kadar önem taşırdı. Bu yarışta birinci gelenlere ödülleri Kırkpınar Ağası tarafından yarışın bitiminde verilirdi.

İkinci günün sabahında güreşler başlardı. Ünlü pehlivanlardan bazıları da bu güreşlerde

hakemlik yapardı. Aslına bakılırsa Kırkpınar'da hakemlik yapılmasına gerek duyulmadan pehlivan yenildiğini centilmence kabullenirdi.

Hidrellez sabahı gelip çatmışındaysa başpehlivanlık için güreş tutulmaya başlanırdı. Er Meydanı'nda davullar daha bir hızla tokmaklanır ve zurnalar daha bir hızla üflenirdi. Başpehlivan olmak isteyen pehlivanlar kıran kırana bir yarışın içine girerdi.

Başpehlivanlık için tutulan güreşler çoğu zaman akşamın geç saatlerine kadar sürerdi.

Güreşler tamamlandıktan sonra "Başpehlivan" belli olur ve Kırkpınar Ağası tarafından ödüllendirilirdi. Ödül töreninin ardından yörenin en ünlü hafızları mevlit okurdu. Civar köylerden getirilen fakir çocuklar da Kırkpınar Ağası tarafından sünnet ettirilirdi.

Güreşlerin son akşamı gelecek yılın Kırkpınar Ağası'nın seçimi yapılırdı. Tellal, kucağında taşıdığı kuzuyu bir çadırın önünde bırakır, çadır hangi köyün ağasının ise gelecek yılın Kırkpınar Ağası o kişi olurdu. Kırkpınar Güreşleri'nde Ağa olmak bir köy ağası için en önemli şereflerden biriydi. Davulcular, zurnaclar yeni seçilen Ağa'nın çadır önünde sıraya girer ve Ağa'yı kutlardı.

Ertesi sabah gün ışımaya başladığında konuklar, Kırkpınar Çayırı'ndan ayrılarak köy ve kasabalarına geri dönerdi. Herkes birbiriyle vedalaşır ve gelecek yılın güreşlerinde buluşmak üzere sözler verilirdi.

Yüzyıllardır süregelen Ata yadigarımız güreşler, çok zengin geleneksel motiflerle başlar ve biterdi. Bu geleneklerin büyük bir kısmı bugün de uygulanmaktadır.

Vali Fahri Yücel, Belediye Başkanı Cengiz Varnatopu ve Ağa Sait Yavuz 641. Kırkpınar'da

641. Kırkpınar Güreşleri
Ödül Töreni

Kırkpınar; A Seven-Century Tradition

Perceiving the Kırkpınar wrestling contests merely as a souvenir from our ancestors would be a mistaken approach. The historical Kırkpınar Wrestling is not only a sports activity but also a continuity of our cultural heritage. The festivals held from the beginning to the end of the Kırkpınar Wrestling evidence that this heritage is still alive with all of its beauty.

Kırkpınar Wrestling starts three days before the Hidrellez every year and continue till the Hidrellez evening. Kırkpınar Master, who undertakes the organisation of the year's wrestling contests, invite the society by sending red-bottom candles to the villages and small towns in the neighbourhood. The participants of the festival prepare their best clothing and get special shaves at their village barbers.

People going to Kırkpınar carefully choose their gifts to give to the Kırkpınar Master. These gifts should befit the dignity of the

Master as well as that of Kırkpınar.

As the festival date approaches, Master people pitch tents on the meadow area. At one side of the area, some amount of food is piled up and large kettles are prepared for cooking. The Kırkpınar Master often visits the place to check the preparations. This is also important for the Master's reputation as he/she will be respected depending on how good the organisation is. "Er meydanı" (brave man ring) becomes also a fair with many people selling their goods.

Guests visit Kırkpınar Meadow the night before the wrestling contest. Guests who come by carriages and on horses are greeted at "Selim Mezari" (Selim Grave), where according to a legend two young men who died while wrestling were buried, with drums and shrill pipes. Then the Master's man greets the guests on a beautiful foal with red broadcloth on it. The red broadcloth is an expression of the respect to guests.

Güreş
Fotograf: Behiç Günelan

Visitors come to "Er Meydanı" after visiting the Master's tent to offer their gifts. Kırkpınar Master dissipates the gifts to chief wrestlers as award.

Following the ceremony, Kırkpınar Wrestling Contests start. On the first day of the championship, which starts with a playing of drums and shrill pipes, a horse race called the Yörük Koşusu (Nomadic Race) is organised. This horse race is considered as important as the wrestling itself.

Wrestling starts in the morning of the following day. Some of the famous chief wrestlers are the referees. In fact, there is no need for any referee because at Kırkpınar, a chief wrestler accepts the defeat in a gallant manner.

In the morning of Hidrellez, the wrestlers start to wrestle to become the chief wrestler. Drums and shrill pipes are played again. Chief wrestlers start to wrestle severely.

Most of the time, wrestling continues until late in the evening.

When wrestling contests are finished and the "chief wrestler" is known, he is awarded by the Kırkpınar Master. After the award ceremony the well-known Muslim preacher of the region preaches. Poor children from neighbour villages are circumcised.

At the last night of the wrestling contest, Kırkpınar Master of the following year is selected. The town crier leaves a lamb in front of a Master's tent. The following year's Kırkpınar Master will be the owner of that tent who has come from another village. Becoming the Kırkpınar Master is an honour

for that village's Master. People who play the drums and the shrill pipes line up in front of the selected Master to celebrate that event.

The next day, early in the morning, visitors leave Kırkpınar Meadow to return to their villages or towns. People express farewell to each other and mutually promise to meet at the next wrestling contest.

The wrestling contest, which is a souvenir from our ancestors, has continued for ages, starting and ending with various traditional patterns. Some of them are still alive at the "Er Meydanı" whereas some have been history.

Sarayıcı'nda Ağalar Yolu

Peşrev

Hakemler

(Fotoğraflar: Enver Şengül)

Sarayiçi

Balkan Savaşı sonunda tarihi Kırkpinar Çayırı'nın bulunduğu alan Türk topraklarının dışında kalmıştır. Yaklaşık 7 asırlık bir geçmişi olan Kırkpinar'ın, bu sebeple sona ermesi kabul edilemezdi. Öncelikle sınırlarımız içerisinde yeni bir Kırkpinar güreş alanı bulunmalıydı.

Kırkpinar güreşlerine ve tarihi mirasımızın yaşamasına gönül veren Edimeliler de, Milli Eğitim Müdürü ve Türkocağı Başkanı İsmail Habib Sevik öncülüğünde, Şevket Ödül, Ekrem Demiray, Tevfik Sülün, Nazım, Mehmed ve Şazi Bey bu işi üstlenir. Tarihi Kırkpinar Çayırı'na en yakın yerin serhat şehrimiz Edirne olduğuna karar veren gönüllüler, Kırkpinar güreşlerini yeniden canlandırma ve yaşatma kararı alır. Öncelikle yeni Kırkpinar meydanı bulmak için çalışmalara başlanır.

Kırkpinar Meydanı'nın Tunca Nehri'nin üzerindeki yarımadada bulunan Edirne

Saray-ı'na ait alanda olması düşünüldü. Osmanlı padişahlarının saltanat yıllarında kullandığı bir yer olması nedeniyle Edimeliler buraya "Sarayiçi" diyordu. Burası geçen yüzyıllarda işgaller, doğal afetler ve bakımsızlık yüzünden harabe halini almıştı. Bu harabe alan, gerekli bakım ve onarımdan geçirildikten sonra Kırkpinar Güreşleri'nin yeniden yapılabilmesi için hazırlanır.

1923 yılının Mayıs ayında burada bir "Kırkpinar Güreşleri" denemesi gerçekleştirilir. Edimelilerin büyük ilgi ve coşkuyla izlediği güreşler tamamlandığında buranın, Kırkpinar Güreşleri için en uygun yer olduğu anlaşılır.

Bu denemenin başarılı sonuç vermesiyle Kırkpinar Güreşleri, resmen ve fiilen 1924 yılı Mayıs ayında başladı. Böylece Saray-ı'nda yapılan güreşler "Cumhuriyet Dönemi"nin ilk resmi güreşleri olarak tarihteki yerini aldı. 1925 yılında "Kırkpinar Güreşleri" adını alarak günümüze kadar geldi.

Saray-ı'nda Adalet Kasrı
(Fotoğraf: Hicri Tunç)

Saray-ı'nda Pehlivanlar Anıtı
(Fotoğraf: Enver Şengül)

Mehteran
Minik Güreşçiler
(Fotoğraf: Behiç Günalan)
Güreş
(Fotoğraf: Enver Şengül)

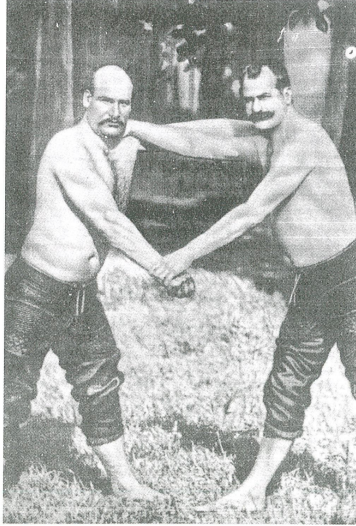
Kırkpınar'ın Efsanevi Pehlivanları

GADDAR KEL ALİÇÖ (1844-1913)

Plevne'nin Ozikoviça Köyü'nde doğdu. Yağlı güreşlerin en şöhretli ismi, başpehlivanlığı 26 kez kazanan Kel Aliçö'dür. Kavasoglu İbrahim Pehlivan tarafından Kara İbo ile birlikte Abdülaziz döneminde saraya alındı. Sert güreştiği için "gaddar" namıyla anıldı. Huzur güreşlerinde Sultan Abdülaziz'in başpehlivanlarından Makarnacı Hüseyin ve Arnavutoğlu Ali Pehlivanlarla güreşti. Kavasoglu'ndan sonra Kırkpınar'a katılarak Sarayıçı meydanında efsanevi güreşler yaptı. 1894'e kadar başpehlivanlık ünvanını kimseye kaptırmadı.

Aliçö Koca Yusuf ile

Aliçö ve Kara İbo Pehlivan

Koca Yusuf

KOCA YUSUF (1859-1898)

Bulgaristan'ın Şumnu iline bağlı Karalar Köyü'nde doğdu. Güreşi Kel İsmail Pehlivan ve Pomak Osman Pehlivan'dan öğrendi. Başa soyunduğu yıllarda Aliçö Kırkpınar Başpehlivanı'ydı. "Türk gibi kuvvetli" sözü Fransa'da onun için söylenmiştir. Başa soyunduğu günden beri hiç yenilmediği için "gökte nasıl bir güneş varsa, yerde de yalnız bir Yusuf vardır" diye övünür. Çağının ünlü pehlivanlarıyla güreştikten sonra Fransa'ya gitti. Birlikte olduğu Türk güreşçiler ve Fransız güreşçilerle güreşti. Fransa'dan ayrıldıktan sonra Amerika'ya giden Yusuf, Amerikalı güreşçilerle yaptığı karşılaşmalardan önemli miktarda para kazandı. Yurda dönmek üzere New York'tan hareket eden Bourgogne vapuruna binen Koca Yusuf, geminin batmasıyla trajik bir şekilde yaşamını yitirdi.

Adalı Halil Pehlivan

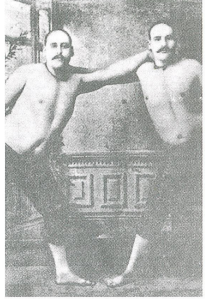
KURTDERELİ MEHMET (1872-1939)

Bulgaristan'ın Tırnova ili Selvi kazasının Bukurova Köyü'nde doğdu. Ailesi savaş nedeniyle göç ederek Balıkesir'in Kurtdere Köyü'ne yerleşti. Döneminin ünlü pehlivanları Katranlı Mehmet, Koca Yusuf, Adalı Halil ile başa güreşti. Koca Yusuf ve arkadaşlarını Paris'e götüren Doublier tarafından Katranlı Mehmet Pehlivan ile birlikte Kurtdereli de Paris'e götürüldü. Burada Fransız ve Bulgar güreşçilerle güreş tuttu. 1899 Kırkpınar'ında Adalı Halil ve Kara Osman'ı yenerek Kırkpınar Başpehlivanı oldu. Tekrar Avrupa'ya giderek Berlin ve Paris'te büyük güreşçilerle karşılaştı. 1931 yılında Ankara'da "Ben her güreşte arkamda Türk milletinin bulunduğunu ve millet şerefini düşünürdüm" sözleri üzerine Atatürk, kendisine spor tarihimize geçen mektubu yazarak takdirelerini bildirdi ve 1000 lira ile ödüllendirildi.

Kurtdereli Mehmet Pehlivan

Kurtdereli- Katranlı Mehmet

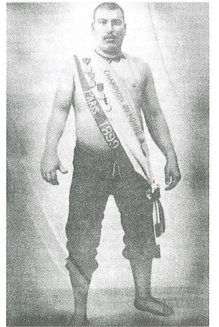

ADALI HALİL (1866-1925)

Yağlı güreşin efsanevi ismi Edime'nin Adacı bucağının Kiliseli Köyü'nde doğdu. Koca Yusuf'un, Aliçö'nün başpehlivanlığını zorladığı yıllarda başa güreşmeye başladı. Ustası Aliçö'dür. Köyleri yakın olduğundan Aliçö'ya yaklaşıp onun ustalığından ve ününden yararlandı. Koca Yusuf, Katranlı, Kurtdereli ile güreşti. 1899 yılında Amerika'ya gitti. Para kazanarak yurda döndü. Hamburg, Berlin, Liege ve Viyana'da güreşlere katıldı. Kırkpınar'da defalarca başpehlivanlık kazandı. Amerikalıların "Sultanın Aslanı" sanını taktığı, yaşamı kahramanlıklarla dolu Adalı Halil, örnek kişiliği takdir edilen ve güreş tarihimizin altın çağına en önemli birkaç isminden biridir. Her yıl Kırkpınar Güreşleri onun mezarını ziyaretle başlar.

KARA AHMET (1871-1902)

Kırkpınar'da başpehlivanlığı olmamakla birlikte, 1899 yılında Paris'te yapılan Dünya Şampiyonası'nda grekoromende Dünya Şampiyonu olmuş güreş tarihimizin önemli isimlerindendir.

Hergeleci İbrahim
Kara Ahmet ile

KAVASOĞLU İBRAHİM

(1827-1908)

Plevne ilinin Lofça kasabasının Letniça Köyü'nde doğdu. 1870'den önce Kırkpınar'da başpehlivan oldu. Şöhretini duyan Sultan Abdülaziz onu saraya aldı. Sarayın başpehlivanlığını, Arnavutoğlu Ali Osman Pehlivan'dan aldı.

KAZIKÇI KARA BEKİR

(1825?-?)

Delormanlıdır. Üstün kuvvetli olması ve "dış kazık" oyununu iyi yapmasından ötürü "kazıkçı" adıyla anıldı. Zamanının en büyük pehlivanlarından.

ARNAVUTOĞLU ALİ

(1825?-?)

Kastamonu'nun Cambaz Köyü'ndendir. Abdülaziz döneminde saraya alınan yüzyılın büyük pehlivanlarındandır. Hiç yenilgi yüzü görmedi.

KARAİBO

(1838-?)

Plevne'nin Lofça kasabasına bağlı Letniça Köyü'nde doğdu. Sultan Abdülaziz döneminde sarayda şamdancıbaşı olarak görev aldı. Dünyaca tanınan ünlü pehlivanlarımızdandır.

MAKARNACI HALİL HÜSEYİN

(1845-1910)

Silistre'nin Sulh Köyü'nde doğdu. 1870 yıllarında şöhreti duyulunca saraya alındı. Sarayda Aliço ve Kara İbo ile güreşler yaptı.

KIZILCIKLı MAHMUT

(1880-1931)

Silistre'nin Kızılclık Köyü'nde doğdu. Nakkaşlı Eyüp, Kara Emin, Sebeblili Hüseyin, Madaralı Ahmed gibi döneminin pehlivanlarıyla güreşti. Fransa ve Amerika'ya güreşmek için bir kaç kez gitti.

HERGELECI İBRAHİM

(1862-1917)

Razgrad kasabasının Ezerce Köyü'nde doğdu. At çobanlığı yaparken güreşe başladığından hergeleci sanıyla anıldı. Oyun yeteneği ile tanındı. Kara Ahmed'i yetiştirdi. Onunla Paris'e, Rusya'ya giderek güreşlere katıldı.

ZEYTİNBURUNLU ALİ AHMED

(1884-1955)

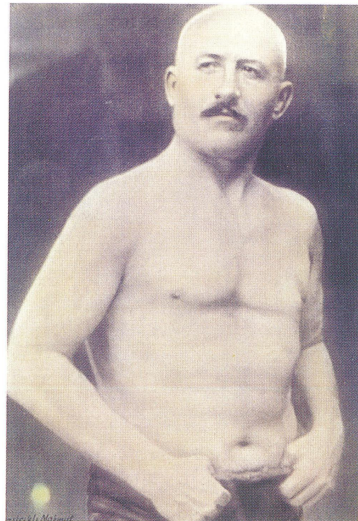
Erdeklidir. Zeytinburun Askeri Fabrikasında çalıştığı sırada güreşe başladı. Çatalca, Hayrabolu, Gemlik panayırlarında başı kazandıktan sonra, 1906 yılında Kırkpınar Başpehlivanlığı'nı kazandı.

KATRANCI MEHMET

(1859-1928)

Şumnu Kadı Köyü'ndendir. Kurtdereli Mehmet ile yaptığı güreşlerle ünlendi. 1898 yılında Paris'e giderek burada güreşti. Sultan Abdülaziz ile güreştiği söylenir.

Kızılclıklı Mahmut

Cumhuriyet Dönemi Başpehlivanları

1924 Benli Abdullah
1925 Geçkinli Yusuf
1926 Edirneli Kara Emin
1927 Manisalı Rifat
1928 Mandıralı Ahmet
1929 Gostivarlı Mülayim
1930 Bandırmalı Kara Ali Acar
1931 Bandırmalı Kara Ali Acar
1932 Bandırmalı Kara Ali Acar
1933 Bandırmalı Kara Ali Acar
1934 Gostivarlı Mülayim ile Tekirdağlı Hüseyin yenilemedi
1935 Tekirdağlı Hüseyin Alkaya
1936 Tekirdağlı Hüseyin Alkaya
1937 Tekirdağlı Hüseyin Alkaya
1938 Tekirdağlı Hüseyin Alkaya
1939 Tekirdağlı Hüseyin Alkaya
1940 Tekirdağlı Hüseyin Alkaya
1941 Tekirdağlı Hüseyin Alkaya
1942 Tekirdağlı Hüseyin Alkaya
1943 Babaeskili İbrahim Erdi
1944 Hayrabolulu Süleyman Ertaş
1945 Babaeskili İbrahim Erdi
1946 Sındırgılı Şerif Ünal
1947 Düzceli Çolak İsmail Atay ile Hayrabolulu Süleyman Ertaş birlikte diskalifiye edildi.
1948 Babaeskili Mustafa Yenici
1949 Sındırgılı Şerif Ünal
1950 Hayrabolulu Süleyman Ertaş
1951 Adapazarlı İrfan Atan
1952 Balıkesirli Tarzan Mehmet
1953 Adapazarlı İrfan Atan
1954 Samsunlu İbrahim Karabacak
1955 Adapazarlı İrfan Atan
1956 Samsunlu İbrahim Karabacak
1957 Bandırmalı Kara Hasan Acar
1958 Adapazarlı Adil Atan
1959 Samsunlu İbrahim Karabacak
1960 Samsunlu İbrahim Karabacak
1961 Sındırgılı Mehmet Ali Yağcı
1962 Hakem Kurulu "Başpehlivanlığa layık güreşçi yoktur" kararı verdi.
1963 Adapazarlı Sezai Kanmaz

1964 Sındırgılı Mehmet Ali Yağcı
1965 İzmirli Kara Ali Çelik
1966 Ordulu Mustafa Bük
1967 Ordulu Mustafa Bük
1968 Ordulu Mustafa Bük (Altın Kemer)
1969 Babaeskili Nazmi Uzun
1970 Kara Ali ile Aydın Demir'in güreşi 6 saat sürünce Hakem Kurulu başpehlivanlık vermedi.
1971 Denizlili Hasan Şahin
1972 Akhisarlı Arap Mustafa Yıldız
1973 Ordulu Davut Yılmaz
1974 İzmirli Kara Ali Çiçek
1975 Güreşler yanda kesildi
1976 Karamürselli Aydın Demir
1977 Karamürselli Aydın Demir
1978 Karamürselli Aydın Demir (Altın Kemer)
1979 Bandırmalı Sabri Acar
1980 Muğlalı Mehmet Güçlü
1981 Akhisarlı Arap Mustafa Yıldız
1982 Denizlili Hüseyin Çokal
1983 Denizlili Hüseyin Çokal
1984 Denizlili Hüseyin Çokal (Altın Kemer)
1985 Bandırmalı Sabri Acar
1986 Balıkesirli İbrahim Gümüş
1987 Hataylı Recep Kılıç
1988 Antalya'da Recep Gürbüz
1989 Balıkesirli Saffet Kayalı
1990 Karamürselli Ahmet Taşçı
1991 Karamürselli Ahmet Taşçı
1992 Karamürselli Ahmet Taşçı (Altın Kemer)
1993 Karamürselli Ahmet Taşçı
1994 Antalya'da Cengiz Elbeye
1995 Karamürselli Ahmet Taşçı
1996 Karamürselli Ahmet Taşçı
1997 Karamürselli Ahmet Taşçı
1998 Antalya'da Cengiz Elbeye
1999 Karamürselli Ahmet Taşçı
2000 Karamürselli Ahmet Taşçı
2001 Ankaralı Vedat Ergin
2002 Karşı Savaş Yıldırım

Madalyalar
(Fotoğraf: Behiç Günalan)

Cumhuriyet Döneminin Namlı Pehlivanları

Bandırmalı Kara Ali Acar

BANDIRMALI KARA ALİ ACAR (1900-1981)

Bandırma'nın Erikli Köyü'nde doğdu. 1930, 1931, 1932 ve 1933 yıllarında 4 kez Kırkpınar Başpehlivanlığı'nı kazandı. Oğlu Hasan Acar 1957 yılı Kırkpınar Başpehlivanlığı'nı, torunu Sabri Acar da 1979 yılı başpehlivanlığı kazandı.

TEKİRDAĞLI HÜSEYİN ALKAYA (1908-1982)

Kırcaali'nin Alkaya Köyü'nde doğdu. Cumhuriyet tarihinin en çok başpehlivanlık kazanan güreşçilerindendir. 1934 yılı güreşlerinde Gostivarlı Mülâyim Pehlivanla yenilmedikten sonra, 1935 ile 1942 yılları arasında 8 kere başpehlivanlığı kazandı.

ADAPAZARLI İRFAN ATAN

1928 yılında Sakarya'da doğdu. 1951, 1953 ve 1955 yılında Kırkpınar Başpehlivanlığı'nı kazandı. 1952 Helsinki Olimpiyatlarında ağır siklette dünya dördüncülüğü, Napoli'de dünya üçüncülüğü kazandı.

Hayrabolulu Süleyman Ersoy

ORDULU MUSTAFA BÜK (1933-1982)

Ordu'da doğdu. 1966, 1967 ve 1968 yılları Kırkpınar Başpehlivanlığı'nı kazanarak altın kemer aldı.

KARAMÜRSELLİ AYDIN DEMİR

1976, 1977 ve 1978 yıllarında 3 kez Kırkpınar Başpehlivanlığı'nı kazanarak altın kemerin sahibi oldu.

DENİZLİLİ HÜSEYİN ÇOKAL

1950 doğumludur. 1982, 1983 ve 1984 yıllarında Kırkpınar Başpehlivanlığı'nı kazanarak altın kemer aldı.

SAMSUNLU İBRAHİM KARABACAK

1930 yılında Samsun'da doğdu. 1954, 1956, 1959 ve 1960 yıllarında Kırkpınar Başpehlivanlığı'nı kazandı. 1958 yılında minderde, dünya üçüncüsü oldu.

Tekirdağlı Hüseyin Alkaya

Ordulu Mustafa Bük

Karamürselli Aydın Demir

Denizlili Hüseyin Çokal

KARAMÜRSELLİ AYDIN DEMİR

1976, 1977 ve 1978 yıllarında üç yıl üst üste başpehlivanlığı kazanarak altın kemerin sahibi oldu.

DENİZLİLİ HÜSEYİN ÇOKAL

1982, 1983 ve 1984 yılları başpehlivanlığını kazanarak altın kemer sahibi pehlivanlarımız arasında yer aldı.

KARAMÜRSELLİ AHMET TAŞÇI

Cumhuriyet dönemi Kırkpınar Güreşleri'nin en çok başpehlivanlık kazanan ismi. 1990, 1991 ve 1992 yıllarında 3 kez üst üste başpehlivanlığı kazanarak altın kemeri aldı. 1993 güreşlerinde de başpehlivanlığı kazandıktan sonra, 1995, 1996 ve 1997 yıllarında tekrar üst üste 3 yıl başpehlivan oldu. Güreş tarihimizin şöhretli isimleri arasında yerini alan Karamürselli Ahmet Taşçı, 1999 ve 2000 yılı Kırkpınar Başpehlivanlığı'nı da kazanarak toplam dokuz kez başpehlivanlık ünvanının sahibi oldu.

Karamürselli Ahmet Taşçı

Samsunlu İbrahim Karabacak

Kirkpinar'ın Geleneksel Değerleri

Kirkpinar Ağası at üstünde Edirne'ye girerken

KIRKPINAR AĞASI

Tarihi Kirkpinar Güreşleri'nin asırlardır süren geleneklerinden de biri Kirkpinar Ağalığı'dır. Günümüzde açık artırmada ortaya konan koça en çok parayı veren kişi bir sonraki yılın Kirkpinar Ağası olarak belirlenir. Ağa; Kirkpinar'a pehlivanları ve seyircileri çağırır, yarışmaları düzenler, konukları karşılar, ağırar, yemek ve yatacak yerlerini belirler, geleneklere uygun olarak güreşlerin yapılmasını sağlar, kazanan pehlivanlara ödülleri verir ve güreş alanında güvenliği sağlar. Günümüzde bu gelenekler kısmen uygulanmakla birlikte, organizasyonu Edirne Belediye Başkanlığı yürütmektedir.

Hüseyin Şahin 1995-1998 arasında 4 yıl ağalık yapmıştı

Cazgir
Fotoğraf: Enver Şengül

CAZGIR (DELLAL)

Kirkpinar'ın tarihinde değişmeyen geleneklerden biri cazgırlıktır. Dellal da denilen cazgir, güreşlere katılan pehlivanları seyircilere, diğer güreşçilere ve hakemlere tanıtır. Cazgırın gür sesiyle salavat okuyarak pehlivanların maharetlerini, kuvvetli ve zayıf yönlerini, oyun tarzlarını ve lakaplarını söylemesi önemli bir gelenektir. Güreş kurallarına uygun şekilde seyircileri coşturacak sözler söyleyebilmesi cazgırın özelliğidir.

DAVUL-ZURNA

Güreş, dünyada davul ve zurna eşliğinde yapılan ender sportlardan biridir. Davul ve zurna güreşlerin en önemli öğelerindendir. Davulcu ve zurnacılar çaldıkları müzikle pehlivanları ve izleyicileri coştururken güreşleri de takip ederler. Güreşçilerin uyguladığı oyun stilini izleyen davulcu ve zurnacılar, buna uygun çaldıkları havayla oyunu renkli hale getirirler. Böylece güreşçilere de mesaj vermiş olurlar.

ALTIN KEMER

Cumhuriyet Dönemi'nden itibaren Kirkpinar Güreşleri'nde, üç yıl arka arkaya başpehlivanlığı kazanan kişi 'Altın Kemer' alır. Tekirdağlı

Hüseyin Alkaya, Cumhuriyet Dönemi'nin ilk 'Altın Kemer' alan pehlivanı olarak adını Kirkpinar Güreşleri'nin tarihine yazdırdı.

Davulcular
(Fotoğraf: Enver Şengül)
Kıspet
(Fotoğraf: Behiç Günalan)
Peşrev
(Fotoğraf: Enver Şengül)

PEŞREV

Peşrev, güreşe başlamadan önce yapılan ısınma ve kültür fizik hareketidir. İki pehlivanın ahenkli bir şekilde yaptığı bu hareketler aynı zamanda seyircilerin heyecanını artırır. Pehlivan peşrevle, biraz sonra girişeceği mücadeleye nefesini, adalelerini, beynini ve kalbini hazırlar. Peşrevde pehlivan üç kez ileri, üç kez geri gittikten sonra, yere sol dizini ile çökerek önce sağ elini yere, sonra dizine sonra da alınına üç defa değdirir. Bu merasim bittikten sonraysa sıçrayarak 'Haydi bre pehlivan' diye nara atılır.

641. Kırkpınar Kültür Etkinlikleri Haftası

Sarayıcı'nda Naval Fişek Gösterisi
(Fotoğraf: Enver Şengül)

Uluslararası Halkoyunları Yarışması

641. Kırkpınar Güreşleri ve Kültür Etkinlikleri Haftası kapsamında Sarayıci ve Selimiye Meydanı'nda ücretsiz halk konserleri ve Uluslararası halkoyunları gösterileri yapıldı. Etkinliklerde Mersin, Diyarbakır, Muğla, Zonguldak, Erzurum, Çorum ve Ankara halkoyunları toplulukları yer aldı. Yurtdışından da katılımın olduğu gösterilere Kazakistan, Arnavutluk, Polonya, Makedonya, Azerbaycan, Gürcistan, Bosna-Hersek, Romanya, Türkmenistan, Bulgaristan, Yugoslavya ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti'nden ekipler kendi

ülkelerinin halkoyunlarını sergiledi.

Yerli ve yabancı halkoyunları ekiplerinin katılımıyla bu yıl birincisi gerçekleştirilen "Kırkpınar Uluslararası Halkoyunları Yarışması"nda Gürcistan birinci, Türkmenistan ikinci ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti üçüncü oldu.

Etkinliğin devam ettiği hafta boyunca Rumeli Türküleri, Edirne Devlet Türk Müziği Korosu, Tasavvuf Musikisi ve Sema gösterisi yapıldı. Ayrıca bu yıl üçüncüsü düzenlenen Türk-Yunan-Bulgar Dostluk Gecesi düzenlendi.

Ücretsiz Halk Konserleri

Sponsor firma ve Edirne Belediyesi'nin ortaklaşa gerçekleştirdiği ücretsiz halk konserleri haftaya renk kattı. Etkinliğin altıncı akşamında Sarayıci ve Selimiye Meydanı'nda düzenlenen Özcan Deniz ve Elif Altıntaş konserini yaklaşık olarak 25 bin kişi izledi. Konser bitiminde gerçekleştirilen havai fişek gösterisiyle Edirne semalarında şenliğin coşkusu yankılandı.

Dia Gösterisi

Kırkpınar Güreşleri ve Kültür Etkinlikleri Haftası nedeniyle Edirne Fotoğraf Amatörleri Derneği tarafından "Edirne" konulu bir dia gösterisi yapıldı.

Karagöz ve Kukla Gösterisi

Etkinlik kapsamında düzenlenen Hacivat-Karagöz ve Kukla gösterileri ile de şenliğe katılan çocuklar unutulmadı.

Spor Müsabakaları

Her yıl gerçekleştirilen Kel Alio Güreş Müsabakası, Kırkpınar Satranç Turnuvası, Kırkpınar Halı Saha Futbol Müsabakası, Kırkpınar Atletizm Yarışması ve Kırkpınar Yaş Grupları Yüzme Müsabakası ve sponsor firmanın düzenlediği Streetball Yarışması Kırkpınar Haftası'na renk kattı.

Resim ve El Sanatları Sergisi

Sarayıcı'nda bulunan tribünde açılan standlarda resimler ve çeşitli el sanatları çalışmaları sergilendi.

Trakya Ev Yemekleri Yarışması

Bu yıl 11. si düzenlenen Trakya Ev Yemekleri Yarışması'nda ev hanımları yaptıkları farklı ve birbirinden güzel yemeklerle çeşitli dallarda kıyasıya yarıştı. Rüstempaşa Kervansaray Otel'de yapılan yarışmada jüri üyeleri birbirinden lezzetli yemekler arasında seçim yapmada oldukça zorlandı.

Selimiye'de Naval Fişek Gösterisi
(Fotoğraf: Enver Şengül)

Er Meydanı'na Yeni Çehre

Kırkpınar Güreşleri'nin yapıldığı Sarayıçi Er Meydanı'nda bulunan tribün 19 bin kişi kapasitelidir. Şeref tribünü, ağa tribünü, hakem kulesi ve basın tribünü de bu sayıya dahildir. Tribünler 9 bölümden oluşuyor ve 10 seyirci giriş kapısı bulunuyor. Betonarme olan tribünlerin üst bölümü uzay çatı sistemi ile kapatıldı.

Edirne Belediyesi tarafından yapılan çalışmalar:

Sarayıçi Tribünü'nün alt bölümleri hafta boyunca kültürel ve sanatsal etkinliklerle bu amaçlı çeşitli sergilere ayrıldı. Burada ayrıca halka açık bir mescit, bir tuvalet, bilet satış yerleri ile merkezi ısıtma sistemi bulunmaktadır.

Şeref tribünü ve VIP salonu genişletilerek gelen konukların daha rahat etmeleri amaçlanmıştır. Aynı tribünün altında bulunan tuvaletler genişletilerek modern tarzda erkek ve bayan bölümü olarak yeniden inşa edildi.

Ayrıca şeref tribününün girişine Edirne ve Kırkpınar'ı temsil eden amblemler konuldu.

Kırkpınar Meydanı'nda bulunan 3 Pehlivan Anıtı'nın etrafı da çevrilerek korunmaya alındı.

Edirne Belediyesi tarafından pehlivanların duş ve soyunma odaları yıkılarak yerine modern kabinler yapıldı. Baş ve başaltı pehlivanlarının duş ve soyunma odaları ile diğer boyıldaki pehlivanların duş ve soyunma odaları genişletilerek daha kullanışlı hale getirildi.

Kırkpınar Evi

Edime Belediye Başkanlığı'nca geçtiğimiz yıl 640.'sı düzenlenen Tarihi Kırkpınar Güreşleri ve Kültür Etkinlikleri Haftası'nda açılışı yapılan Kırkpınar Evi, bu yıl da ziyaretçi akınına uğradı.

Kırkpınar geleneğini yaşatmak ve gelecek kuşaklara müze niteliği taşıyan bir arşivle aktarılmasını hedefleyen Edime Belediye Başkanlığı, 2001 yılında Belediye Binası'nın bulunduğu bahçe içindeki eski Belediye Sağlık Müdürlüğü binasını restore ederek Kırkpınar Evi haline getirdi.

Kırkpınar'a yıllarca emeği geçmiş ağa, pehlivan, gazeteci ve eski belediye başkanlarının elinde bulunan Kırkpınar'a özgü doküman ve eşyaları Edime Belediye Başkanlığı'na bağışlaması ile oluşturulan Kırkpınar Evi, bu tarihi organizasyona aynı bir özellik kattı.

Kırkpınar'ın birçok ögesinin bulunduğu bina Kırkpınar Haftası dışında da yılın her

günü ziyaretçilere açık tutuluyor. Kırkpınar Evi ayrıca, Edime Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü'nün de hizmet binası olarak kullanılıyor.

Edime Belediyesi, Kırkpınar Evi'ni daha da zenginleştirip genişleterek burayı Kırkpınar Müzesi haline getirmeyi amaçladığından, belediye binasının yanında bulunan eski Edime evlerinden birini satın almayı planlıyor. Bu amaçla başlatılan çalışmalar halen devam ediyor.

Estif 2002 Fuarı

İlki 2001 yılı Kırkpınar Haftası'nda gerçekleştirilen Edime Sanayi ve Ticaret Fuarı, bu yıl Edime Belediyesi koordinesinde daha kapsamlı ve uluslararası bir boyutta ikinci kez Edimelilerin hizmetine açıldı. 42 dönümlük bir alana kurulan fuar, 641. Tarihi Kırkpınar Güreşleri ve Kültür Etkinlikleri Haftası süresince binlerce kişi ziyaret etti. Fuarın önümüzdeki yıl da tekrarlanması amaçlanıyor.

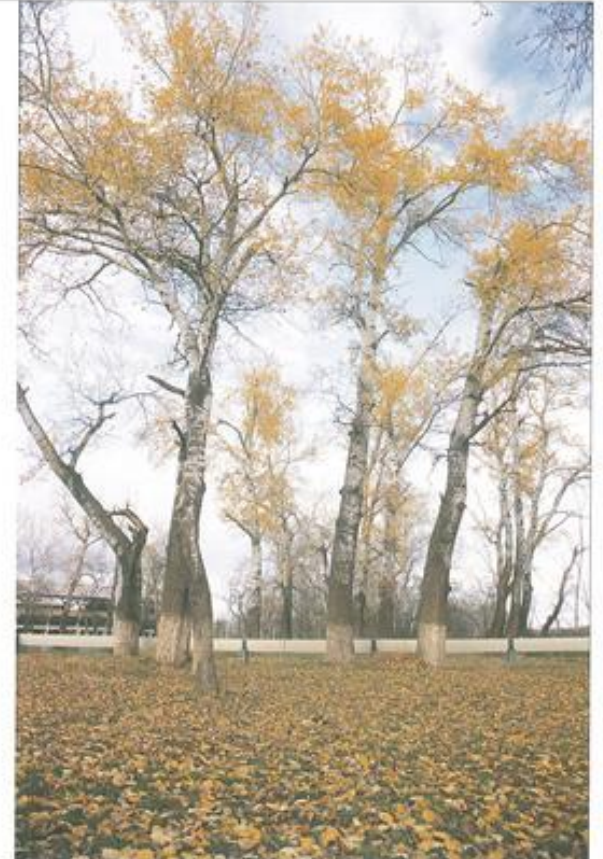
Sarayıcı
(Fotoğraf: Behiç Günalan)

SARAYIÇI'NDE YAPILMASI HEDEFLenen ÇALIŞMALAR

Edime Belediyesi, Sarayıcı alanının Kırkpınar Haftası Etkinlikleri'nin dışında da yılın her günü değerlendirilecek bir mekan haline getirilmesi için çalışma başlattı.

Bu amaçla, Çekül Tasarım Bölümü sorumlusu Yüksek Mimar- Restoratör Mehmet Alper tarafından bu alanın, Kırkpınar Kamp ve Spor Tesisleri olarak Edimelilerin hizmetine sunulması için bir proje hazırlandı.

Spor kompleksi, fuar ve kültürel-sosyal aktivitelerin yapılabileceği alanların yer alacağı proje kapsamında, Edime Belediyesi ilk etapta Sarayıcı'ndeki toplam 153 bin metrekairelik alanın kamulaştırılması için yasal çerçevede girişimlerini başlattı. Bu çalışmanın tamamlanmasıyla proje uygulamasına geçilmesi amaçlanıyor. Projenin hayata geçirilmesi ile ilgili bakanlıklar düzeyinde de girişimlerde bulunuldu.

Edirne, İhmal Edilmiş Kimlikten Kurtarılıyor

Cengiz Varnatopu
Edirne Belediye Başkanı

Kültür ve tabiat varlıklarımız ülkemizin temel taşlarıdır. Kültürel varlıklarımızı her kırı olursa olsun korumak ve yaşatmak zorundadır. Osmanlı Başkenti kimliğini sonuna kadar koruyan, birçok dine mekan olmuş, birçok toplumun izlerini taşıyan Edirne, dünyadaki ve Balkanlar'daki son gelişmeler ışığında çok yönlü değerlendirmelere konu olmaktadır. Başta Yunanistan ve Bulgaristan olmak üzere Avrupa Birliği Topluluğu'na üye ülkeler ile yaşanan son gelişmeler, doğal ve kültürel varlıkların korunması, kentsel dokuların iyileştirilmesi, geliştirilmesi çalışmalarına hız kazandırmıştır. Bu bağlamda kamu, özel, yerel ve sivil birikimlerine dayalı bölgedeki eğitim kurumlarını dikkate alan çok yönlü programı kazanılır kılınmıştır. Kısa-orta-uzun dönemde, ulusal çizgi ve uluslararası boyutu dikkate alan projeler; başta Edirne olmak üzere Trakya'da bölge ölçeğinde girişimleri gündeme getirmiş ve sınırlı boyutlarda da olsa somut örneklerle gidilmesi sağlanmıştır. Burada en büyük başarı, hedeflere uygun projelerin üretilmesi değişik kurumların destekleri ve katılımıyla görünür bir sonuca ulaşılmasıdır. Bu aşamada da uluslararası bir katkı çok yönlü değerlendirildiğinde hem

doğal varlıklar bütünlük içinde korunmuş olacak hem de yeni işlevlerle birlikte kent yaşamı çeşitliğe dayanan bir zenginleşmeye ulaşacaktır.

Edirne şehrinin ihmal edilmiş bir tarihi kent kimliğinden kurtarmak için belediyemiz çalışmalar başlatmıştır. Göreve başladıktan sonra ilk olarak, Edirne Valiliği'nin de desteği ile Edirne'nin eski ev ve konaklarının bulunduğu Kaleiçi semti ele alınmıştır. Edirne'nin dününü yansıtan bu semtimizde mevcut yaklaşık 250 adet tarihi ev ve konağın restorasyonu için bir proje gerçekleştirilmiştir. Tarihi Alipaşa Çarşısı'nın orta kısmının doğrudan açıldığı Saraçlar Caddesi ile Kaleiçi'ni bağlayan Alipaşa Ortakapı Caddesi üzerindeki (Kaleiçi semtinde) ilk etapta 25 adet ev tamamen belediyemiz personelinin uğraşları sonucu dış cephe onarımı yapılmıştır. Buralarda yaşayan vatandaşlarımızın da büyük katkılar sağladığı çalışmalarımız, uzman direktifleriyle binaların asıllarına sadık kalınarak yürütülmüştür. Kaleiçi semtinin diğer kısımlarındaki evlerin restorasyonu için önümüzdeki aylarda yeni bir çalışma başlatılacaktır. Yine bu proje kapsamında aynı semt sınırları içinde bulunan tarihi 'Su Terazisi' de restore edilmiş, etrafı düzenlenerek koruma altına alınmıştır.

Şehrimizin kent merkezi konumundaki tarihi Saraçlar Caddesi'ndeki binaların düzenlenmesi ile ilgili de belediyemiz çok kapsamlı bir projenin başlama aşamasındadır.

Ayrıca Atatürk Meydanı, Saat Kulesi, Kadın Hakları Parkı, Eski Cami çevresinde de tarihi dokuya uygun olarak çalışmalar yapılacaktır. Amacımız Saraçlar Caddesi'ne alternatif olarak yeni bir yolun açılarak, bu tarihi mekanın tamamen yaya yoluna tahsis edilmesidir. Proje kapsamında bu cadde üzerindeki Eski Edirne konakları, evleri, eski Rum evleri restorasyona tabi tutulacaktır.

Bir diğer projemiz de, şu anda Belediye Makine İkmal Bakım ve Onarım Müdürlüğü'müzün bulunduğu tarihi elektrik üretim binasının restore edilerek kültür merkezine dönüştürülmesidir.

Tarihi kent merkezine uygun çalışma-projelerinin gerçekleştirileceği çalışma sonrası, burası Edirne'nin önemli bir cazibe merkezi olacaktır.

Burasının röleve, restitüsyon ve restorasyon projesi için ihale yapılmıştır. Proje çalışması halen devam etmektedir. Tamamlanıldığında Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kurulu'nun onayına sunulacaktır. 70 yıllık bu binanın Edirne'mize kazandırılması bizim için övünç kaynağı olacaktır.

Edirne Belediye Başkanlığı şu anda 1900 yılında zamanın Belediye Başkanı Dilaver Bey tarafından yapılmış olan tarihi bir binada hizmetlerini sürdürmektedir. Binamızın 100. yılını, 2000 yılının aralık ayında büyük bir coşkuyla kutladık.

Bilindiği gibi Edirne'miz, en eski Ata sporlarımızdan biri olan tarihi Kırkpınar Güreşleri'ne ev sahipliği yapmaktadır. Belediyemizin öncülüğünde gerçekleştirilen ve neredeyse Osmanlı Devleti'nin tarihi ile yaşatılan bu geleneğimizin çok daha iyi bir şekilde organize edilmesi için varımızı yoğumuzu harcıyoruz. Belediye olarak bu

Elektrik Fabrikası

tarihi mekanı, tarihi dokusuna uygun olarak yeniden düzenlemeyi başardık. Bu alandaki tarihi ağaçları koruma altına aldık, etrafını tarihi dokusuna uygun şekilde yollarla düzenledik. Sadece Kırkpınar zamanında değil, her zaman ziyaret edilebilecek, gezilebilecek şekilde halkın hizmetine sunduk. Şimdi bu alan, yedisinden yetmişine her milletten binlerce insanın Edirne'ye geldiğinde mutlaka görmek istediği bir yer haline geldi.

Yine aynı mekanda bulunan mülkiyeti belediyemize ait, Osmanlı padişahlarından 4. Mehmet (Avcı Mehmet) tarafından av sırasında dinlenmek amacıyla yaptırılan av köşkünün restorasyonu da belediyemiz tarafından yapılmıştır. 25 metrekarelik bir alanda kurulu olan av köşkünün restorasyonu sırasında, çevresi de düzenlenerek kır kahvesine dönüştürülmesi amaçlanmıştır.

Edirne Belediye Başkanlığı, bunca tarihi esere sahip güzel Edirne'mizin bu zenginliğini muhafaza ve gelecek kuşaklara aktarılması konusunda üzerine düşen görevleri yerine getirecektir. 'Tarihi Kentler Birliği' kurucu üyesi ve aynı zamanda encümen üyesi sıfatını taşıyan belediyemiz, bu birliğin çalışmalar kapsamında tarihi eserlere verdiği önemi gösterecektir. Kültürel ve tabiat varlıklarımızın korunması ve gelecek kuşaklara aktarılmasında sadece ilgili kurum ve kuruluşlara görev düşmemelidir. Herkes bu bilinci taşımalı ve sahip olduğu değerleri sonuna dek korumalıdır. Ve bu konuda gerekiyorsa yasal düzenlemeler gerçekleştirilmelidir.

Moarif Su Terazisi

Tarihi Belediye Binası

IV. MEHMET AV KÖŞKÜ RESTORE EDİLDİ

Av Köşkü
(Fotoğraf: Zeki Kar)

Edirne Belediyesi tarafından, yıllardır harap halde bulunan Sarayıçi Tavuk Ormanı'ndaki tarihi IV. Mehmet Av Köşkü'nün tekrar eski ihtişamına kavuşturulması için restorasyon çalışması yapıldı.

Tarihi bina ve çevresi Edirne Belediyesi Park ve Bahçeler Müdürlüğü tarafından ele alınarak, 2 dönümlük alanda çevre düzenlemesi, aydınlatma ve su bağlantı çalışmaları yapıldı. Bina tamamen elden geçirilerek işlevsel bir hale getirildi.

Edirne Belediyesi yaklaşık 30 milyar lira harcama yapılan bu tarihi mekânı "Kır Kahvesi" olarak halkın hizmetine sunmayı amaçlıyor.

Edirne
Kırkpinar Heykeli
(Fotoğraf: Enver Şengül)

Preserving Our Cultural Heritage

The municipality has launched a campaign to prevent Edirne from becoming a neglected historical city. A project has been developed to renovate a historical house and mansion that reflect the past of Edirne. The facades of 25 houses have been renovated with the support provided by the Governor and the citizens. The historical water level in Kaleiçi has also been restored and preserved. The municipality is about to launch a very comprehensive project for the rearrangement of the buildings on Saraclar Street which is considered the city centre. Moreover, renovation work will be undertaken in adherence to the historical fabric of the city for the renovation of the Atatürk Square, the Clock Tower, Women's Rights Park, and the Old Mosque. Yet another project aims to restore the old power-generation building and use it as a cultural centre. Bidding has been done for the building's relief study, and the reconstruction and renovation projects. It will be

a source of pride for us to regain this 70-year-old building for Edirne. Edirne also hosts the historical Kırkpinar Wrestling Games. We rearranged the historical area where the wrestling games are held in conformity with its original architectural fabric. This area has now become one which all visitors coming to Edirne want to see. The Hunting Lodge in the same area will be renovated and turned into a rustic caffè. Edirne municipality will do all that falls upon it as its responsibility to preserve the historical heritage of the city which hosts so many cultural treasures and pass them on to future generations. The Edirne Municipality, which is the founding member of the Union of Historical Cities will demonstrate the importance it places on historical works. The duty and responsibility in preserving our cultural and natural heritage should not only fall on public institutions. Everyone should carry that awareness and preserve the values they have forever.

Kaynaklar

Ali Gümüş
Kırkpınar Güreşleri,
Gençlik ve Spor Bakanlığı Yayını
1990 Ankara

M. Atif Kahraman
Cumhuriyete Kadar Türk Güreşi
Kültür Bakanlığı Yayınları
Kültür Eserleri Dizisi: 133 2 Cilt

Eşref Şefik
Baş Güreşler
İstanbul Matbaası

Kemal Temizoğlu
Ata Sponu Yağlı Güreş ve Kırkpınar, Tunagür
Yayınları

Cem Atabeyoğlu
"Kırkpınar'ın Tarihi"
Serhattaki Payitaht
YK Yayınları 1998 İstanbul

M. Atif Kahraman
Osmanlı ve Cumhuriyet Dönemi
(1924-1951) Kırkpınar Güreşleri
Kültür Bakanlığı Kültür Eserleri Dizisi: 204

Tayyip Yılmaz
Geçmişten Geleceğe Kırkpınar
Edirne Valiliği Yayını

Murat Sertoğlu
Rumeli Türk Pehlivanları
Kültür Bakanlığı Yayınları: 651
Ankara, 1986

Edirne-Kırkpınar Er Meydanı

Yayına Hazırlayan:
Edirne Belediye Başkanlığı
Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü
Tel: 0284-214 80 61
Faks: 0284-214 80 62
www.edirne-bld.gov.tr

Editör: Ekim Karaca
Grafik: Olga Çağlar
Kapak Fotoğrafı: Enver Şengül
Proje Tasarımı: Zeki Kar
Eylül 2002

